Salzburg (?), 2. Drittel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

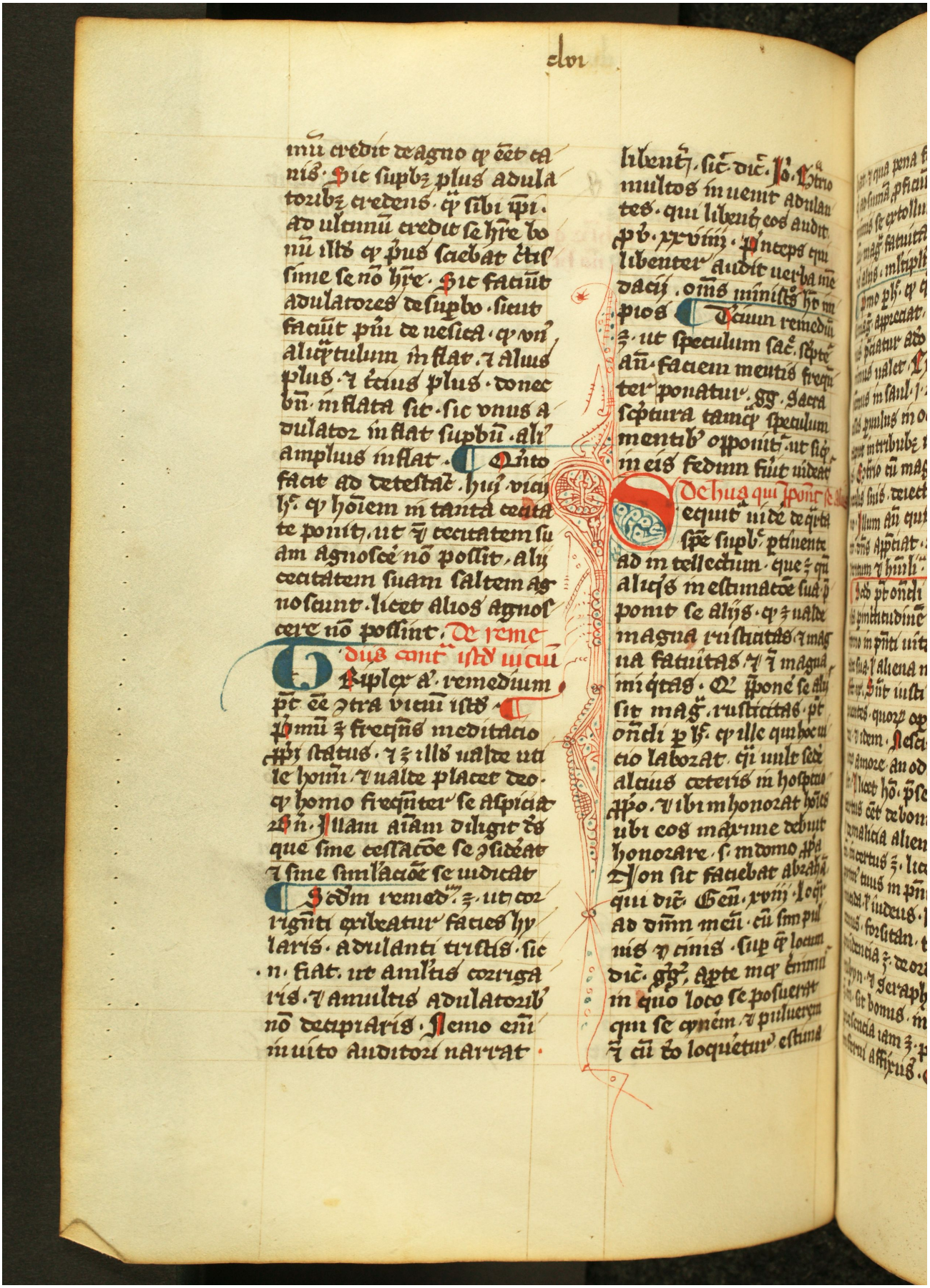

mu credit de agno q̃ cet ca
nis. Sic supbz plus adula
torubz credens. q̃ sibi ipi.
ad ultimu credit se hre bo
nu illd q̃ pus sacebat ctis
sime se nõ hre. Sic faciũt
adulatores de supbo. sicut
faciũt pui de uesica. q̃ vn
aliq̃ tulum inflat. ⁊ alius
plus. ⁊ ctius plus. donec
bu. inflata sit. sic vnus a
dulator inflat supbũ. ali
amplus inflat. ¶ Quito
facit ad detestat. hui vicu
hs. q̃ hoiem in tanta ceata
te ponit. ut ⁊ ceitatem su
am agnosce nõ possit. alij
ceitatem suam saltem ag
nosciunt. licet alios agnos
cere nõ possint. De reme
dius cont. isti uicii
Triplex a. remedium
pt ee ⁊tra vicii isti.
Primu ⁊ frequs meditacio
ipi status. ⁊ ⁊ illd ualde uti
le homi. ⁊ ualde placet deo.
q̃ homo frequter se aspiciat
ꝓn. Illam aiam diligit ds
que sine cessacõe se ⁊sideat
⁊ sine simulacõe se iudicat
Sedm remed. ⁊. ut cor
rigiti qibeatur facies hy
laris. adulanti tristis. sic
n. fiat. ut a multis corriga
ris. ⁊ a multis adulatorib
nõ decipiaris. Nemo enim
multo auditoru narrat
libenti. sic dic. Jo. Otio
multos inuenit adulan
tes. qui libenti eos audit
pb. xxvim. Pinceps equ
libenter audit uerba me
dacij. omis ministis hr m
pios ¶ Tertium remedium
⁊. ut speculum sac. scpte
aiu. faciem mentis frequ
ter ponatur. gg. Sacra
scptura tamq̃ speculum
mentib' opponit. ut sicq̃
in eis fedum fuit uideat
De hus qui ponit se alios
Sequit inde de qrta
spe supb' ptinente
ad intellectum. quez qui
aliqs in estimacõe sua p
ponit se aliis. q̃ ⁊ ualde
magna rusticitas. ⁊ mag
na fatuitas. ⁊ ⁊ magna
miqtas. Q̃ ponẽ se ali
sit mag. rusticitas. pt
oñdi p hs. q̃ ille qui hoc ui
cio laborat. qi multi sedẽ
alcius ceteris in hospitio
ꝓpo. ⁊ ibi honorat hoies
ubi eos maxime debuit
honorare. s. in domo ꝓpa
Non sic faciebat abrahã
qui dic. Gen. xviij. Loqi
ad dmn meu. cu sim pul
uis ⁊ cinis. sup q̃ locum
dic. gg. apte mq̃ enim
in quo loco se posuerit
qui se cynem ⁊ puluerem
⁊ cui to loquetur estima